

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 112/22

V Lucemburku dne 22. června 2022

Rozsudek Tribunálu ve věci T-797/19 | Anglo Austrian AAB a Belegging-Maatschappij „Far-East“ v. ECB

Tribunál potvrdil odnětí povolení k činnosti společnosti AAB Bank jako úvěrové instituci

Toto odnětí ze strany ECB je odůvodněno zejména závažným porušováním pravidel pro boj proti praní peněz a financování terorismu společností AAB Bank

Od roku 2010 vydal Österreichische Finanzmarktbehörde (rakouský úřad pro dohled nad finančními trhy, dále jen „FMA“) vůči společnosti AAB Bank, úvěrové instituci se sídlem v Rakousku, řadu příkazů a sankcí. Na základě toho předložil FMA v roce 2019 Evropské centrální bance (ECB) návrh rozhodnutí o odnětí povolení společnosti AAB Bank pro přístup k činnostem úvěrové instituce. ECB svým rozhodnutím¹ toto povolení odňala. Měla v podstatě za to, že na základě zjištění FMA, učiněných v rámci plnění jeho úkolů obezřetnostního dohledu, ohledně soustavného a opakovaného nedodržování požadavků týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu, jakož i interní správy a řízení ze strany společnosti AAB Bank, není tato společnost schopna zajistit řádné řízení rizik.

Žalobu na zrušení rozhodnutí ECB devátý rozšířený senát Tribunálu zamítl. Tribunál se ve svém rozsudku poprvé vyjádřil k odnětí povolení k činnosti úvěrové instituci z důvodu závažných porušení právních předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a porušení pravidel týkajících se správy a řízení úvěrových institucí.

Závěry Tribunálu

Tribunál předně konstatoval, že v projednávané věci byla splněna kritéria odůvodňující odnětí povolení stanovená ve směrnici 2013/36² a provedená do vnitrostátního práva.

Pokud jde o závěr ECB, že bylo zjištěno, že AAB Bank nese odpovědnost za závažná porušení vnitrostátních předpisů týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu přijatých na základě směrnice 2005/60³, Tribunál rozhodl, že ECB se nedopustila žádného zjevně nesprávného posouzení.

Tribunál nejprve poznamenal, že ECB je při výkonu své pravomoci týkající se odnímání povolení úvěrovým institucím povinna uplatňovat mimo jiné ustanovení vnitrostátního práva provádějící směrnici 2013/36.

Uvedl, že v projednávané věci měla ECB s ohledem zejména na rozhodnutí FMA a rozsudky rakouských soudů za to, že AAB Bank porušovala řadu let vnitrostátní předpisy provádějící směrnici 2013/36. Neměla totiž zaveden vhodný

¹ Rozhodnutí ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-2019 0009 ze dne 14. listopadu 2019.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. 2005, L 309, s. 15).

⁴ Kritérium vedoucí k odnětí povolení uvedené v čl. 67 odst. 1 písm. o) směrnice 2013/36.

postup pro řízení rizik za účelem předcházení praní peněz a byla zjištěna její odpovědnost za závažná, opakovaná nebo systematická porušování vnitrostátních právních předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

Tribunál měl za to, že s ohledem na význam boje proti praní peněz a financování terorismu může být úvěrová instituce shledána odpovědnou za závažná porušení na základě správních rozhodnutí přijatých příslušným vnitrostátním orgánem, která sama o sobě postačují k odůvodnění odnětí jejího povolení. Skutečnost, že protiprávní jednání jsou dávná nebo byla napravena, nemá vliv na vznik takové odpovědnosti. Příslušné vnitrostátní právo totiž nestanoví lhůtu, kterou je třeba dodržet při zohlednění předchozích rozhodnutí stanovících odpovědnost. Nevyžaduje ani, aby závažná porušení byla nepřerušena nebo stále trvala v době přijetí rozhodnutí o odnětí povolení, a to tím spíše, že v projednávaném případě byla porušení zjištěna pouze několik let před přijetím napadeného rozhodnutí. Pokud jde o stanovisko společnosti AAB Bank, že porušení byla napravena, a nemohou tedy již odůvodňovat odnětí povolení, Tribunál upřesnil, že takový přístup by zpochybnil cíl ochrany evropského bankovního systému, jelikož by umožňoval úvěrovým institucím, které se dopustily závažných porušení předpisů, pokračovat v činnosti, dokud příslušné orgány znovu neprokáží, že se dopustily nových porušení. Kromě toho, úvěrová instituce, která byla konečným rozhodnutím shledána odpovědnou za závažná porušení, se nemůže dovolávat případného promlčení takových porušení.

Tribunál odmítl rovněž argumenty společnosti AAB Bank směřující ke zpochybnění závažnosti zjištěných porušení.

V tomto ohledu zejména zdůraznil, že ve stadiu správního řízení před ECB nelze zpochybnovat závažnost porušení, jestliže v rozhodnutích předcházejících návrhu FMA na odnětí povolení k činnosti, která byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí konečná, příslušné orgány shledaly společnost AAB Bank odpovědnou za uvedená porušení. S ohledem na cíl zajistit ochranu evropského bankovního trhu nelze ECB vytýkat, že měla za to, že systematické, závažné a soustavné porušování vnitrostátních právních předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu je třeba kvalifikovat jako závažné porušování odůvodňující odnětí povolení.

Tribunál dále potvrdil názor ECB, že AAB Bank nezavedla systém správy a řízení požadovaný příslušnými orgány v souladu s vnitrostátními ustanoveními, jimiž se provádí směrnice 2013/36⁵. V této souvislosti odmítl argumenty společnosti AAB Bank, podle nichž ke dni napadeného rozhodnutí neporušovala právní předpisy týkající se systému správy a řízení. Uvedl, že výklad, podle kterého již uplynulá nebo zmírněná porušení nemohou odůvodnit odnětí povolení, nevyplývá ani ze směrnice 2013/36, ani z relevantního vnitrostátního práva.

Poté Tribunál dospěl k závěru, že ECB se nedopustila žádného pochybení, když odmítla pozastavit uplatňování napadeného rozhodnutí. Poukázal zejména na to, že odmítnutí posledně uvedené pozastavit okamžité uplatňování tohoto rozhodnutí nebránilo společnosti AAB Bank v podání žaloby na neplatnost a návrhu na předběžná opatření. Kromě toho předseda Tribunálu nařídil odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí šest dní po jeho přijetí, a to do doby, než bude rozhodnuto o návrhu na předběžná opatření. Nelze tedy konstatovat žádné porušení práva na účinnou soudní ochranu.

Následně Tribunál rozhodl, že při přijetí napadeného rozhodnutí byla dodržena práva společnosti AAB Bank na obhajobu. V této souvislosti upřesnil, že AAB Bank byla při přijímání napadeného rozhodnutí řádně vyslechnuta. Bylo jí totiž umožněno předložit vyjádření k návrhu tohoto rozhodnutí. ECB naproti tomu nebyla povinna oznámit společnosti AAB Bank návrh FMA na rozhodnutí a umožnit jí na něj reagovat.

Mimoto Tribunál konstatoval, že ECB v projednávaném případě neopomněla pečlivě a nestranně určit, přezkoumat a posoudit veškeré skutkové okolnosti relevantní pro odnětí povolení. ECB konkrétně na základě vlastního posouzení platně prohlásila, že se ztotožňuje se zjištěními FMA ohledně spáchání protiprávních jednání společností AAB Bank, potvrzeným jak správními rozhodnutími FMA, tak rozhodnutími vnitrostátních soudů. Po provedení vlastního posouzení kvalifikovala ECB dotčené skutkové okolnosti jako prokazující, že byla zjištěna odpovědnost

⁵ Kritérium vedoucí k odnětí povolení uvedené v čl. 67 odst. 1 písm. d) směrnice 2013/36.

společnosti AAB Bank za závažné porušení vnitrostátních předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Stejně tak se nespokojila s převzetím zjištění FMA ohledně toho, že AAB Bank nezavedla nezbytné systémy správy a řízení. ECB naopak vycházela z vlastního posouzení dodržování vnitrostátních ustanovení, která jsou v tomto ohledu relevantní.

Tribunál konečně zamítl žalobní důvod společnosti AAB Bank, podle kterého napadené rozhodnutí zničilo hospodářskou hodnotu jejích akcií, které vlastnil její akcionář, a zasáhlo do podstaty vlastnického práva tohoto akcionáře. Společnosti AAB Bank totiž toto vlastnické právo nepřísluší, a nemůže se jej tedy dovolávat na podporu své žaloby na neplatnost.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte připojeni!

